

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/17/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611010298
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1611010298.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovanej R. W., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/122/2011 z 25.11.2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. novembra 2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej R. W., nar. XX.X.XXXX v T. sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/122/2011 z 25.11.2011 bola obžalovaná R. W. uznaná za vinnú zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1) v presne nezistenom čase od mesiaca jún roku 2008 do mesiaca júl roku 2008 vylákala peniaze na rôznych miestach podvodným spôsobom, a to pod zámienkou vybavenia kompenzačného príspevku na bývanie postupne vylákala od poškodenej P. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. Č.. XXX/XX, U., a poškodenej I. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. Č.. XXX, nasledujúcu hotovosť:

- dňa 19. 06. 2008 v Stupave prostredníctvom internetbankingu z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v O. banke, a.s., na meno L. R.Š. prevzala obvinená R. W. sumu vo výške 35.000,-Sk (1.161,80€) na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na jej meno ako zálohu na vybavenie kompenzačného príspevku na bývanie pre poškodenú P. R.,

- dňa 26. 07. 2008 pri jazere AXE vo P. L. T. prevzala od poškodenej P. R. hotovosť vo výške 78.200,-Sk (2.595,76€) ako doplatok za vybavenie príspevku na bývanie,

- dňa 26. 07. 2008 pri jazere AXE vo P. L. T. prevzala prostredníctvom poškodenej P. R. hotovosť od poškodenej I. V. vo výške 42.600,-Sk (1.414,-€) ako preddavok na vybavenie kompenzačného príspevku na bývanie,

príčom žiaden príspevok na bývanie nevybavila a peniaze použila na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobila poškodenej P. R. škodu vo výške 113.200,-Sk (3.757,60€) a poškodenej I. V. škodu vo výške 42.600,-Sk (1.414,€),

2) v presne nezistenom čase od mesiaca január roku 2007 do mesiaca apríl roku 2007 vylákala peniaze na rôznych miestach podvodným spôsobom, a to pod zámienkou vybavenia kompenzačného príspevku na bývanie, príspevku na auto, kartičky ŤZP postupne vylákala od poškodeného Y. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L.. K. Č.. X, T., nasledujúcu hotovosť:

- v presne nezistenom čase v mesiaci január roku 2007 v Malackách na ulici L.. K. Č.. X hotovosť vo výške 2.000,- Sk (66,40 €) ako zálohu na vybavenie kartičky ŤZP pre zdravotne ťažko postihnutú maloletú

dcéru Y. J., hotovosť vo výške 5.000,-Sk (166,-€) na kolky a poplatky, hotovosť vo výške 20.000,-Sk (663,87€) na urgentné vybavenie kompenzačného príspevku na byt pre ťažko zdravotne postihnutú dcéru Y. J., hotovosť vo výške 1.100,-Sk (36,50€) na zaplatenie úradníkov, ktorí vybavujú kompenzačné príspevky, hotovosť vo výške 4.000,- Sk (132,77€) ako poplatok za kolky na byt za každého člena rodiny, - v presne nezistenom čase v mesiaci február roku 2007 v Malackách na ulici L.. K. Č.. X hotovosť vo výške 1.000,-Sk (33,20€) na poistenie bytu a sumu 5.000,-Sk (166,-€) na zápis bytu do katastra nehnuteľností,

- v presne nezistenom čase v mesiaci február roku 2007 vo P. L. T., O. Č.. X hotovosť vo výške 14.000,- Sk (464,71€) pre sedemčlennú komisiu na schválenie kompenzačného príspevku na bývanie, - dňa 05. 03. 2007 v Malackách na ulici L.. K. Č.. X hotovosť vo výške 8.000,-Sk (265,55€) na odkúpenie bytu do osobného vlastníctva, dňa 15. 03. 2007 sumu 7.000,- Sk (232,36,-€), dňa 21. 03. 2007 sumu 5.000,-Sk (166,-€) a dňa 04. 04. 2007 sumu 4.000,- Sk (132,77€) ako doplatok za odkúpenie bytu do osobného vlastníctva, - dňa 27. 03. 2007 v Bratislave na Kramároch v DFNSP hotovosť vo výške 2.000,-Sk (66,39€) ako zálohu na vybavenie kompenzačného príspevku na auto, - dňa 15. 04. 2007 v Malackách na ulici L.. K. Č.. X hotovosť vo výške 20.000,- Sk (663,87€), čo obžalovaná R. W. zdôvodnila tým, že peniaze potrebuje ako doplatok na uzavretie všetkého,

pričom nič z uvedeného nevybavila a peniaze použila na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobila poškodenému Y.B. J. celkovú škodu vo výške 98.100,-Sk (3256,32€),

3) v presne nezistenom čase od mesiaca február roku 2008 do mesiaca september roku 2008 vylákala peniaze na rôznych miestach podvodným spôsobom, a to pod zámienkou vybavenia kartičky ťažko zdravotne postihnutej osoby a na vybavenie chránenej dielne od poškodenej H. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. Č.. XX/A, U., nasledujúcu hotovosť:

- v doposiaľ nezistenom čase v mesiaci február roku 2008 v Stupave na ulici T. Č.. XX/A vylákala hotovosť vo výške 40.000,-Sk (1327,76€) ako preddavok na vybavenie karty pre ťažko zdravotne postihnutú osobu a následne v ten istý mesiac prevzala hotovosť vo výške 6.000,-Sk (199,16€) ako vratný poplatok, - dňa 15. 05. 2008 prevzala od H. W. peniaze za vypracovanie projektu na chránenú dielňu vkladom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na meno R. W. vo výške 150.000,-Sk (4.979,-€), - dňa 23. 05. 2008 prevzala od H. W. peniaze ako doplatok za vybavenie chránenej dielne vkladom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na meno R. W.G. vo výške 40.000,-Sk (1.327,76€),

- v doposiaľ nezistenom čase v mesiaci júl roku 2008 a august roku 2008 vylákala od H. W. v U. na T. D. Č.. XX/A sumu 50,-Sk (1,65€), 7.000,-Sk (232,36€), 14.000,-Sk (464,71€), 20.000,-Sk (663,88€) a sumu 23.000,-Sk (763,46€) ako poplatok za členskú kartu, kolky a iné poplatky,

pričom chránenú dielňu nevybavila, projekt na chránenú dielňu nebol do dnešnej doby vypracovaný, a ani karta pre ťažko zdravotne postihnutú osobu vybavená nebola, čím poškodenej H. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. Č.. XX/A, U., spôsobila škodu v celkovej výške 400.000,-Sk (13.277,57€),

4) v presne nezistenom čase od mesiaca máj roku 2007 do mesiaca október roku 2007 vylákala peniaze na rôznych miestach v hotovosti a prevodom na účet podvodným spôsobom, a to pod zámienkou vybavenia kompenzačného príspevku na prestavbu bytu, príspevku na auto, rôzne poplatky do Sociálnej poisťovne od poškodenej H. W.N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B.Á. Č.. XXX, T., a poškodenej T. V., B.. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. Č.. XX, L., nasledujúcu hotovosť:

- v presne nezistenom čase v mesiaci máj roku 2007 v Pezinku v nákupnom centre Polus na ulici V. prevzala od H. W. hotovosť vo výške 50.000,-Sk (1.660,-€) ako zálohu na vybavenie kompenzačného príspevku na prerábanie bytu a kompenzačného príspevku na auto a hotovosť vo výške 50.000,- Sk (1.660,-€) na viackrát v mesiaci máj - jún roku 2007 ako doplatok za vybavenie kompenzačných príspevkov,

- dňa 15. 06. 2007 prevzala od H. W. peniaze na kolky vkladom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na meno R. W. vo výške 3200,-Sk (106.20€),

- dňa 25. 06. 2007 prevzala od H. W. peniaze na poplatky vkladom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na meno R. W.G. vo výške 22.000,-Sk (730.26€),

- dňa 04. 07. 2007 prevzala od H. W. z účtu Y. W. peniaze ako poslednú splátku vkladom na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na meno R. W.G. vo výške 12.800,-Sk (424,90€),
- dňa 01. 08. 2007 prevzala od H. W. peniaze ako čiastočnú platbu vkladom na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na meno R. W.G. vo výške 10.000,-Sk (332,-€),
- dňa 24. 08. 2007 prevzala od H. W. peniaze vkladom na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na meno R. W. vo výške 5.000,-Sk (166,-€),
- dňa 03. 10. 2007 prevzala od H. W. peniaze vkladom na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na meno R. W. vo výške 3.000,-Sk (99,50€),
- dňa 19. 07. 2007 prevzala od H. W. z účtu Y. W. peniaze vkladom na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na meno R. W.G. vo výške 44.000,-Sk (1460,50€),
- v doposiaľ nezistenej dobe v mesiaci august roku 2007 prevzala peniaze v hotovosti od T. V. v Pezinku v kaviarni na W. ulici sumu 40.000,-Sk (1327,80€) ako zálohu na vybavenie kompenzačného príspevku na bývanie,
- dňa 27. 08. 2007 prevzala od T. V. z účtu H. W. peniaze vkladom na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na meno R. W. vo výške 35.000,-Sk (1.161,80€),
- dňa 14. 09. 2007 prevzala od T. V. z účtu T. V. peniaze vkladom na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v O. banke, a.s., na meno R. W. vo výške 12.000,-Sk (398,30€),
- v doposiaľ nezistenom čase do mesiaca október roku 2007 prevzala v Pezinku od T. V. hotovosť vo výške 13.000,-Sk (431,50€) na viackrát ako doplatok na uzavretie všetkého,

príčom nič z uvedeného nevybavila a peniaze použila na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobila poškodenú H. W.Č. škodu vo výške 200.000,-Sk (6.638,78€) a poškodenému T. V. celkovú škodu vo výške 100.000,-Sk (3.319,40€),

5) v presne nezistenom čase od mesiaca november roku 2007 do mesiaca marec roku 2009 na rôznych miestach v Bratislave podvodným spôsobom, a to pod zámienkou vybavenia štátnej podpory na bývanie, postupne vylákala od poškodenej P. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. L., J. D.. Č.. X, nasledujúcu hotovosť:

- v presne nezistenom čase v mesiaci november roku 2007 v Bratislave na Vajnorskej ul. č. 100/A, v priestoroch predajne Carrefour, hotovosť vo výške 20.000,-Sk (663,87€) ako vstupný poplatok za vybavenie vyššie uvedenej podpory pre priateľa poškodenej C. L.,
- v presne nezistenom čase v mesiaci november roku 2007 v Bratislave na Vajnorskej ul. č. 100/A, v priestoroch predajne Carrefour, hotovosť vo výške 20.000,-Sk (663,87€), ako vstupný poplatok za vybavenie vyššie uvedenej podpory pre poškodenú P. P.,
- v presne nezistenom čase v mesiaci november roku 2007 v Bratislave na Vajnorskej ul. č. 100/A, v priestoroch predajne Carrefour, hotovosť vo výške 10.000,-Sk (331,93€), čo bolo podľa udania obžalovanej W. R. poistné ku žiadostiam o predmetné dotácie pre poškodenú P. P. a jej priateľa C. L.,
- v presne nezistenom čase v mesiaci marec roku 2008 v Bratislave na Vajnorskej ul. č. 100/A, v priestoroch predajne Carrefour, hotovosť vo výške 9.500,-Sk (315,34€), čo boli podľa udania obvinenej W. R. poplatky za kolkové známky k podaniu žiadostí o predmetnú dotáciu pre poškodenú P. P. a jej priateľa C. L..

Za uvedený zločin bola obžalovaná odsúdená podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanej uložená povinnosť nahradiť poškodeným škodu nasledovne:

- P. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. Č.. XX, U., škodu vo výške 3.757,56 €,
- I. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. Č.. XXX, škodu vo výške 1.414,- €,
- Y. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L.. K. Č.. X, T., škodu vo výške 3.256,32 €,
- H. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. Č.. XX/A, U., škodu vo výške 13.277,57 €,
- T. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. Č.. XX, P., škodu vo výške 3.319,40 €,
- H. W.N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. Č.. XXX, T., škodu vo výške 6.638,78 €, a
- P. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. č. XXXA, J. I., škodu vo výške 1.975,04 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. boli poškodení Y. J. a P. P. odkázaný so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala riadne a včas odvolanie obžalovaná R. W., a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Malacky 25.11.2011 a to čo do výroku o vine a následne čo do výroku o treste. Zahlásené odvolanie odôvodnila obžalovaná písomným podaním prostredníctvom zvoleného obhajcu v podstate tým, že finančné prostriedky, ktoré prevzala od poškodených a priznala ich prevzatie, boli len z titulu pôžičiek. Tvrdenia poškodených o odovzdaní finančných prostriedkov z dôvodu vybavovania príspevkov zo sociálnej poisťovne, sú len dobre premysleným plánom poškodených dostať od nej finančné prostriedky a to ešte vo väčšej sume ako si od nich požičala. Zastáva názor, že súd prvého stupňa nedôsledne preskúmal skutkový stav a stotožnil sa len s výpoveďami svedkov, ktorí sú vlastne poškodenými a ich rodinnými príslušníkmi, či známymi, pričom jej obhajoba nebola vzatá do úvahy.

Pokiaľ okresný súd konštatoval, že spojitosť medzi poškodenými je vylúčená v tom smere, aby sa dohodli na tom, že ju krivo obvinia, s takýmto záverom nesúhlasí. Svedkyňa J., W.N. a V. sa poznajú z Pezinka, pretože svedkyňa J. chodila na strednú školu v Pezinku a svedkyne W. a V. boli kolegyně v O. banke v Pezinku. Svedkyne R. a J. zoznámila sama. Aj svedkyňa W. sa pozná so svedkyňou R. pretože obidve sú zo Stupavy a ich deti chodia spolu do školy. Tvrdenie okresného súdu, že svedkyne sa nepoznali nie je pravdivé. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Malacky z 25.11.2011 sp. zn. 3T 122/2011 a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu obžalovanej sa písomne vyjadrila poškodená P. R., ktorá uviedla, že s pani J. sa zoznámila až po podaní trestného oznámenia, čo sa dá ľahko dokázať výpisom z telefónneho účtu. Okolnosť, že jej deti chodia spolu do školy s deťmi pani W. považuje za irelevantnú a nie je jej jasné, čo má toto tvrdenie spoločné s prejednávaným prípadom. Pani W. do podania trestného oznámenia poznala len zvidenia, nikdy spolu bližšie nekomunikovali. Dodala ešte, že obžalovaná žila zo sociálnych dávok, pričom jej manžel je dlhé roky nezamestnaný. Bolo by zaujímavé odsledovať, z čoho teda jej rodina žije, keď tvrdí, že nikoho nepodviedla. Naostatok uviedla, že je zamestnaná, je matkou troch detí, má zdravotné problémy, ktoré sa jej zhoršili v dôsledku konania obžalovanej.

Poškodená H. W. sa písomne vyjadrila k odvolaniu obžalovanej v tom smere, že žije so svojou rodinou v Stupave, podobne ako pani R.. Jej syn nenavštevuje spoločnú triedu s dcérou pani R. a nie je jej známe, či chodia do spoločného ročníka, alebo či sa osobne poznajú. Poškodenú R.X. pozná iba zvidenia ako zákazník 101 Drogérie, kde táto pracuje na pozícii vedúcej predajne.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovanej sa v plnom rozsahu pridrжал písomne vypracovaného odvolania ako aj s dôvodmi tam uvedenými a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaná sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu ospravedlnila všetkým prítomným poškodeným za to, že nechodila na verejné zasadnutia odvolacieho súdu a v druhom rade za to, že im spôsobila nejakú škodu, čo však z jej strany nebolo myslené úmyselne.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade odvolania podaného obžalovanou preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovanej R. W. nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že rozhodnutie okresného súdu v časti právneho posúdenia konania obžalovanej zodpovedá stavu veci a zákonu. V rámci právneho posúdenia okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovanej, ktoré bolo v konaní nepochybne preukázané posúdil ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ , c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák.

Z obsahu spisového materiálu a vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaná R. W. poprela spáchanie skutkov, ktoré jej boli kladené za vinu, s odôvodnením, že istú časť v obžalobe uvedených finančných prostriedkov od poškodených prevzala, avšak titulom vrátenia alebo poskytnutia pôžičky, a zvyšnú časť od poškodených neprevzala.

V bode 1/ obžalovaná uviedla, že od P. R. prevzala prevodom na účet sumu 35.000,- Sk, a to na základe ústnej zmluvy o pôžičke. Peniaze poškodenej vrátila potom, čo na ňu poškodenej podala trestné oznámenie (v auguste 2008), aj s úrokmi vo výške 10.000,- Sk. Túto skutočnosť podľa obžalovanej potvrdzuje listinný dôkaz, ktorého originál založila na hlavnom pojednávaní do spisu. Tiež namietala dátum, kedy podľa poškodených P. R. a I. V. došlo k odovzdaniu peňazí v hotovosti, nakoľko v tom čase bola obžalovaná na dovolenke v Chorvátsku, o čom predložila doklad z cestovnej kancelárie. Od I. V. žiadne peniaze neprevzala.

V bode 2/ obžalovaná poprela akékoľvek prevzatie peňazí od rodiny J. s výnimkou 5.000,- Sk za výbavičku po dcére obžalovanej pre dcéru poškodených.

K bodu 3/ obžalovaná uviedla, že s poškodenou H. W. sa zoznámila ako jej zákazníčka, neskôr si vybrala jej dcéru za osobnú asistentku pre seba ako osobu so zdravotným postihnutím. S poškodenou H. W. uzavrela fiktívnu zmluvu o pôžičke sumy 400.000,- Sk, pričom motiváciou poškodenej bola snaha pomôcť obžalovanej v situácii, keď poškodené P. R. a I. V. v snahe ublížiť obžalovanej oznámili sociálnemu odboru, že obžalovaná nemá z čoho živiť svoje deti. Obžalovaná v snahe preukázať opak a vyhnúť sa odňatiu detí chcela deklarovat' svoju finančnú situáciu takouto zmluvou, ktorú na hlavnom pojednávaní založila do spisu. K splateniu pôžičky nedošlo, nakoľko bola fiktívna. Okrem toho poškodenej na účet obžalovanej z rovnakých dôvodov 2 razy vložila peňažné prostriedky spolu vo výške 190.000,- Sk, avšak tieto obžalovaná obratom z účtu vyberala a vracala poškodenej. O vrátení peňazí doklad nemá. Kuratela finančnú situáciu obžalovanej neskúmala, ani ju v takejto záležitosti neoslovila.

K bodu 4/ obžalovaná uviedla, že pracovníčkam O. banky, a.s., v Pezinku - p. W. a p. V. pri vchode pre zamestnancov banky odovzdala na dva razy do ruka 200.000,- Sk za účelom vybavenia úveru. Tieto vo veci nekonali, preto sa na nich sťažovala u ich nadriadenej, preto jej začali peniaze postupne vracat' na jej účet.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 5/ obžalovaná poprela akékoľvek prevzatie peňazí od P. P., resp. jej priateľa L. C., naopak, sama im opakovane požičala peniaze na rôzne účely, ktoré jej doposiaľ neboli vrátené.

Obhajobné tvrdenia obžalovanej sú vyvrátené výpoveďami jednotlivých poškodených a svedkov, z ktorých poškodenej P. R. uviedla, že sa obžalovanej zverila so svojimi psychickými problémami súvisiacimi s bývaním so svokrou a jej správaním k deťom svedkyne, ako aj so zdravotnými problémami. Obžalovaná svedkyňi povedala, že pri takýchto problémoch má nárok na kompenzačný príspevok na bývanie, a svoju informovanosť o veci odôvodnila tým, že sama poberá rôzne dávky od štátu, o čom poškodenej ukázala doklady. Uviedla, že pozná pracovníčku sociálnej poisťovne, ktorá dokáže vybaviť príspevok vo výške 4.000.000,- Sk s tým, že treba zaplatiť niekoľko poplatkov. Obžalovaná sa podujala zaplatiť poplatky sama s tým, že poškodenej jej peniaze vráti po schválení žiadosti o príspevok. Priniesla tlačivo s hlavičkou sociálnej poisťovne, ktoré po vypísaní údajov poškodenej zobrala. V krátkom čase obžalovaná poškodenej informovala, že zasadala komisia, ktorá žiadosť schválila. V dôsledku tejto informácie poškodenej poukázala na účet obžalovanej sumu 35.000,- Sk. Ďalej obžalovaná vždy povedala poškodenej, koľko jej dlží za poplatky, a poškodenej jej peniaze dávala. Najbližšie jej odovzdala peniaze na rybách pri Axe, a to sumu 78.200,- Sk, a to v bezprostrednej prítomnosti I. V., ktorá jej dala z rovnakých dôvodov 42.600,- Sk, ako aj Y. W., N. I. a C. R. Obžalovaná kompenzačný príspevok nevybavila, ani nevrátila peniaze. Po istej dobe poškodenej zavolať na telefónne číslo, o ktorom jej obžalovaná povedala, že patrí tej pani zo Sociálnej poisťovne, avšak nikto nezdvíhal. Na základe rady od obžalovanej svedkyňa napísala na toto číslo SMS a dostala aj odpoveď v tom zmysle, že „ja viem,

mala som sa ozvať ...“ s podpisom M, čo bolo začiatkové písmeno mena tejto pani. Neskôr svedkyňa zistila, že telefónne číslo patrí obžalovanej, a osoba s takým menom v poisťovni nepracuje.

Poškodená I. V., ktorá sa s obžalovanou zoznámila prostredníctvom poškodenej R., a zverila sa jej so svojimi zdravotnými problémami, vo svojej výpovedi uviedla, že spoločne s P. R. odovzdali obžalovanej peniaze na vybavenie kompenzačného príspevku na bývanie. Jednalo sa o sumu 42.600,- Sk, ktorá mala byť vratným poplatkom. Z rovnakého dôvodu jej P. R. odovzdala sumu 78.000,- Sk. Predtým podpisovala nejaké papiere zo Sociálnej poisťovne. Žiaden príspevok na bývanie nedostala, ani jej neboli peniaze vrátené. Výšku sumy, ktorú obžalovanej odovzdala, svedkyňa odôvodnila tak, že 40.000,- Sk mala uložené v banke a 2.600,- Sk mala doma. Dala jej všetko, čo mala.

Svedok C. R., ktorý opakovane chodil na ryby s poškodenými aj obžalovanou a jej rodinou, videl ako I. V. a P. R. pri jazere pri aute odovzdali obžalovanej jednu alebo dve obálky, v ktorých boli peniaze. Už z predchádzajúcej komunikácie vedel, že sa jednalo o peniaze na príspevky na byt, ktoré mala obžalovaná vybaviť. Mal konkrétnu vedomosť o tom, že I. V. jej dala 42 000,- Sk, ktoré si požičala z banky. Tvrdenej uvedeného svedka bolo podporené aj výpoveďou svedka N. I..

Z výpisu z účtu zo dňa 19. 06. 2008 (č.l. 65) je zrejmé, že z účtu vedeného na L. R. bola na účet obžalovanej poukázaná suma 35.000,- Sk.

Obsahom potvrdenia na č.l. 168 vyšetrovacieho spisu je skutočnosť, že poškodená P. R. prevzala od obžalovanej požičanú sumu 35.000,- Sk + 10.000,- Sk za požičanie. Potvrdenie je podpísané obžalovanou a poškodenou.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná predložila originál tohto potvrdenia (č.l. 343), z ktorého je zrejmé, že sa jedná o ústrižok papiera o rozmeroch 10,5 x 7,5 cm. K tomuto poškodená P. R. v postavení svedka uviedla, že podpis na potvrdení je jej, avšak nikdy nepodpísala text tejto listiny. Obžalovanej podpísala viac papierov, vrátane podania adresovaného polícii vo veci neplatenia výživného exmanželom svedkyne, v čom sa obžalovaná tiež exponovala. Podľa názoru svedkyne je z tohto podania pôvodne o rozmeroch A4 odstrihnutý skutočný text, a súčasný text sem bol obžalovanou bez vedomia svedkyne dopísaný.

Ďalším listinným dôkazom je informačný leták cestovnej kancelárie založený obžalovanou, ktorý obsahuje potvrdenie vypísané neznámou osobou s nečitateľným podpisom a odtlačkom pečiatky cestovnej kancelárie o tom, že obžalovaná sa v dňoch 25. 07. až 03. 08. 2008 zúčastnila pobytu v Umagu.

Ku skutku pod bodom 2/ bol vypočítaný poškodený Y. J., ktorý uviedol, že obžalovaná bola spolužiačkou jeho manželky, ktorú začiatkom roka 2007 oslovila v nemocnici na Kramároch, kde boli na kontrole s dcérou trpiacou Downovým syndrómom, a ponúkla jej vybaviť kartu invalida do auta pre dcéru, neskôr príspevok na byt, rekonštrukciu bytu, na auto, za vybavovanie ktorých najprv nechcela nič s odôvodnením, že peniaze bude požadovať až po vybavení uvedených príspevkov. Priniesla rôzne potvrdenia zo Sociálnej poisťovne. Následne v období január až apríl 2007 navštevovala J. doma pravidelne s celou svojou rodinou a začala požadovať rôzne sumy, ktoré jej boli J. vyplácané v hotovosti doma, v prítomnosti svedkyne H. Č., a občas aj J. U.. Dokopy jej bolo odovzdaných 111 000,- Sk, o jednotlivých platbách a dátumoch odovzdania si J. robili písomné poznámky, ktoré predložili aj vyšetrovateľovi. Obžalovaná žiadne príspevky nevybavila a peniaze nevrátila. Od obžalovanej J. dostali darom 2 - 3 kusy detského oblečenia pre dcéru, nekúpili od nej väčšie množstvo detského oblečenia. Nikdy nemali od obžalovanej žiadnu pôžičku ani jej nič nedžili.

Rovnaké skutočnosti uviedla aj poškodená P. J. a dodala, že obžalovaná prezentovala svoju schopnosť vybaviť rôzne dávky od štátu tým, že si sama vybavila viaceré príspevky pre svoje zdravotné problémy.

Svedkyňa J. U., ktorá obžalovanú pozná ako spolužiačku jej dcéry poškodenej P. J.. V januári roku 2007 bola s dcérou a vnučkou v nemocnici na Kramároch, a pristavila sa pri nich obžalovaná. Keď zistila zdravotné problémy vnučky, ktorá má Downov syndróm, začala rozprávať, na čo všetko má nárok, a že to môže vybaviť. Od tej doby chodila k nim niekoľkokrát do týždňa, pričom mala vybaviť rôzne príspevky, za čo si pýtala od poškodenej J. poplatky. Opakovane videl, ako jej zať Y. J. dával u nich v byte obžalovanej peniaze. Po určitej dobe, keď nič nevybavila, dcéra ju urgovala telefonicky, a ona hovorila, že z bytu sa

musia pôvodní vlastníci vystáhnovať, neskôr že ho treba ešte vymaľovať a podobne. Nič zo sľúbeného nespĺnila. Poškodení dali obžalovanej „veľké peniaze“, čo svedkyňa usudzuje z toho, že museli predať auto, aby splatili pôžičky na poplatky pre obžalovanú.

Výpoveď svedkyne H. Č.H., sestry P. J., z prípravného konania súd podľa § 263 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku prečítal z dôvodu, že svedkyňa sa dlhodobo zdržiava v zahraničí. V prípravnom konaní uviedla, obžalovaná od januára 2007 bola u jej sestry skoro každý deň, mala jej vybaviť rôzne príspevky na auto, bytové zariadenie, kartu invalida pre dcéru a pod. Keď mala obžalovaná s manželom prísť, boli vždy nejaké peniaze nachystané na nejaký príspevok.

Z listinných dôkazov súd poukazuje na žiadosť o príspevok (č.l. 83 - 86), a poznámky J. o čiastkach odovzdaných obžalovanej (č.l. 87 - 88).

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3/ poškodená H. W., ktorá sa s obžalovanou spoznala pri svojej práci, uviedla, že vo februári 2008 prišli W. k nim na návštevu a obžalovaná jej ponúkla vybavenie invalidného dôchodku, k čomu priniesla aj podklady a vyžiadala si od svedkyne aj potvrdenie od lekára. Za vybavenie invalidného dôchodku a ďalších súvisiacich záležitostí si obžalovaný vždy vypýtala peniaze, ktoré jej svedkyňa v hotovosti a bez svedkov odovzdala. Obžalovaná následne navrhla svedkyňi vybavenie chránenej dielne, k čomu je predložila aj zoznam dokladov potrebných k vybaveniu. Svedkyňa presvedčila o svojej schopnosti chránenú dielňu vybaviť tvrdením, že aj ona sama je invalidnou dôchodkyňou, a manžel na ňu vybavuje chránenú dielňu. Za uvedené si vyžiadala ďalšie peniaze ako vratné poplatky, ktoré poškodená previedla prevodom na účet obžalovanej. Dokopy obžalovanej svedkyňa zaplatila 400.000,- Sk, ktoré žiadala vrátiť, keď zistila, že obžalovaná nič nevybavila. Obžalovaná peniaze nevrátila. Svedkyňa obžalovanej nikdy žiadne peniaze nepožičala a nebola v prítomnosti obžalovanej pri výbere peňazí z banky.

Poškodená P. W. sa o odovzdávaní peňazí za účelom vybavovania chránenej dielne dozvedela od matky H. W.. Ďalej uviedla, že jej matka po zistení, že obžalovaná jej nič nevybavila, chcela od obžalovanej peniaze naspäť. Spolu s T. H. boli aj s matkou pýtať peniaze u obžalovanej. Táto nedvíhala telefón, keď jej volala poškodená, zodvihla až na číslo svedka H.. Obžalovaná jej povedala, že je na brigáde, načo poškodená odpovedala, že ju počula, nech vyjde, načo obžalovaná vyšla von. Matka dávala obžalovanej nejaký papier od právnik, aby ho podpísala, obžalovaná však nič nepodpísala. Poškodená jej potom v aute povedala, že jej obžalovaná vráti peniaze na druhý deň v Bratislave.

Svedok T. H. mal od poškodenej H. W. vedomosť, že táto dala obžalovanej vyššiu sumu peňazí na nejaké kolký a papiere, aby jej niečo vybavila. Potvrdil výpoveď svedkyne P. W., pričom dodal, že obžalovaná ani raz nepovedala, že sa jedná o nejaký omyl, a že žiadne peniaze poškodenej W. nedlží, dokonca povedala poškodenej, že sa jej na druhý deň ozve a tú vec vybaví.

Z listinných dôkazov súd poukazuje na bankové doklady (č.l. 102 - 103), zoznam pre chránenú dielňu (č.l. 104) a dohodu medzi poškodenou H. W. a obžalovanou, ktorej obsahom je dojednanie, že poškodená požičala obžalovanej 30. 09. 2008 sumu 400.000,- Sk.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 4/ k tomuto bola vypočítaná poškodená H. W., ktorá uviedla, že s obžalovanou ju skontaktoval spoločný známy G. O. s tým, že vedel o zdravotných problémoch svedkyne, a informoval ju, že obžalovaná kompenzačné príspevky. Za týmto účelom sa s ňou stretla, opísala jej svoje zdravotné problémy, a ona jej navrhla, že vybaví kompenzačný príspevok na byt a auto. Dávala jej k nahliadnutiu nejaké písomnosti s hlavičkou sociálnej poisťovne, pýtala si fotokópiu občianskeho preukazu a prehlásenie o nemajetnosti, ktoré jej svedkyňa dala. Za účelom vybavenia príspevkov obžalovaná požadovala od svedkyne rôzne poplatky. Nakoľko bola svedkyňa v ťažkej finančnej situácii, musela si peniaze požičiavať. Celkovo jej dala asi 200.000,- Sk, a to čiastočne v hotovosti na viac ráz, bez svedkov a bez písomného potvrdenia, a čiastočne prevodom z účtu svojej sestry Y. W., ktorá jej peniaze požičala. Obžalovaná nič nevybavila a peniaze nevrátila.

Poškodená ďalej uviedla, že obžalovaná ju oslovila, či nepozná ešte niekoho, komu by sa dalo pomôcť, načo ju svedkyňa nakontaktovala na T. V.. Jeho peniaze vo výške 27 000,- Sk, svedkyňa vložila na účet obžalovanej z dôvodu, že obžalovaná prisľúbila vybavenie kompenzačného príspevku aj jemu.

Svedkyňa pre obžalovanú žiadnu hypotéku nevybavovala, na túto tému s ňou nehovorila a nemá vedomosť o tom, že by obžalovaná v ich banke žiadala o hypotéku.

Poškodený T. V. uviedol, že H. W.Á. ho nakontaktovala na obžalovanú z dôvodu, aby mu obžalovaná vybavila nejaké príspevky, nakoľko jeho dcéra má problémy so zrakom a bola pred operáciou. Stretli sa v kaviarni v Pezinku v prítomnosti manželky svedka a H. W., kde mu obžalovaná ponúkla vybavenie kompenzačného príspevku na kúpu alebo prerábku bytu vo výške 900 000,- Sk, a neskôr pri ďalšom stretnutí aj na auto vo výške 300 000,- Sk. Ukazovala im papiere, z ktorých si ona pre seba takéto príspevky vybavila. Žiadala od nich kópiu občianskeho preukazu, ako aj rôzne sumy na poplatky, kolky, žiadosti a podobne, ktoré jej boli odovzdané v celkovej sume vyššej ako 100 000,- Sk, a to čiastočne v hotovosti, a čiastočne bezhotovostne. Obžalovaná nič z prisľúbených vecí nevybavila.

Sestra poškodenej H. W., svedkyňa Y. W., uviedla, že ju v júli 2007 požiadala jej sestra o požičanie sumy 50.000,- Sk, na vybavenie príspevku na bývanie a auto prostredníctvom obžalovanej. Za týmto účelom si svedkyňa Y. W.Ú. zobrala spotrebný úver, z ktorého mohla disponovať sumou 44.000,- Sk, ktorú vložila na účet obžalovanej. Aj jej sa obžalovaná telefonicky pýtala, či nepotrebuje vybaviť nejaký príspevok, čo svedkyňa odmietla, nakoľko nechcela obžalovanej dávať informácie o svojom zdravotnom stave nemala peniaze na kolky.

Svedkyňa T. V. s obžalovanou prišla do styku prostredníctvom kamarátky a kolegyne H. W., ktorá jej bola prezentovaná ako osoba, ktorá vyhľadáva ľudí so zdravotnými ťažkosťami a snaží sa im pomôcť. Stretla sa s obžalovanou v kaviarni na W. D.. v Pezinku v lete 2007, kedy jej obžalovaná navrhla vybavenie príspevku na auto a byt z dôvodu zdravotných ťažkostí ich dcéry. Predložila im svoje doklady z úradov, ktorými prezentovala svoju schopnosť zabezpečiť príspevky. Na tomto stretnutí povedala, že nebudú platiť žiadne poplatky, až potom, keď sa príspevky zrealizujú. Rozlúčili sa s tým, aké doklady majú zabezpečiť. S manželom zabezpečili doklady a na ďalšom stretnutí v tej istej kaviarni, jej svedkyňa odovzdala cca 47.000,- Sk v hotovosti. Následne na základe inštrukcií od obžalovanej poukázala na jej účet ešte 35.000,- Sk, a to tak, že ich dala H. W., ktorá ich vložila na účet obžalovanej, a 12.000,- Sk vložila sama svedkyňa. V hotovosti jej poskytli ďalšie peniaze za účelom vybavenia príspevkov na byt a auto. Dokopy obžalovanej poskytli asi 110.000,- Sk. Tieto peniaze čerpali jednak z navýšenia úverového rámca na kredit karte, pôžičkou od X. W. vo výške 40.000,- Sk a z výplaty. Nič z toho, čo sľúbila, neurobila, a peniaze nevrátila.

Ďalej svedkyňa uviedla, že pracuje v O. banke, rovnako ako poškodená H. W., a nemá vedomosť o tom, že by obžalovaná bola potenciálnym klientom banky. Nikdy pre obžalovanú nevybavovala hypotéku. Žiadny preddavok na hypotéku od nej ani od nikoho iného počas 11 rokov, čo robí v banke neprevzala. Obžalovaná do banky neprinesla žiadne doklady ohľadom hypotéky.

Svedok G. O. uviedol, že obžalovanú pozná zo strednej školy, poškodená H. W. je jeho kamarátka. Roky obžalovanú nevidel, až v roku 2006 mu zavolať, že vie vybaviť nejaký byt za dobrý peniaz z nejakého úradu, zo sociálky. Svedok vtedy byt mal, tak neprejavil o to záujem. Požiadala ho, aby jej sprostredkoval niekoho, kto o to záujem má. Nakoľko H. W. sa v tom čase chcela osamostatniť od rodičov, svedok ich skontaktoval. Od H. W. vie, že dala obžalovanej nejaké peniaze, a obžalovaná jej nič nevybavila, ani peniaze nevrátila. Svedok jej osobne volal, že čo sa deje, na čo ona povedala, že sa to vybavuje. Potom mu došlo, že to je nejaká „búda“, a znovu jej volal, ale to už nezdvíhala. O žiadne služby súvisiace s rekonštrukciou domu obžalovaná svedka nežiadala.

Z listinných dôkazov súd poukazuje na bankové doklady (č.l. 124, 134 - 136, 141) a doklady od poškodenej H. W. (č.l. 131 - 133).

K bodu 5 bola vypočutá poškodená P. P., ktorá uviedla, že prišla do styku s obžalovanou tak, že pri náhodnom stretnutí jej vtedajšieho priateľa L. C. s obžalovanou a svedkyňou v Carrefoure, im obžalovaná navrhla, že im vybaví príspevok na bývanie. Podľa inštrukcie od obžalovanej svedkyňa vypísala žiadosť o dotáciu na bývanie najprv na meno priateľa a neskôr aj na svoje. Zaplatila jej podľa jej pokynu ako vstupný poplatok za každú z dvoch žiadostí 20 000,- Sk. Svedkyňa si na sumu prvých 20 000,- Sk požičala peniaze od L. H. a na ďalšie poplatky si vybavila úver vo výške 50 000,- Sk v L. banke. Ďalej od nich obžalovaná pýtala 5 000,- Sk + 5 000,- Sk na poistenie, a potom nejaké drobné na kolky. Celková suma bola do 60 000,- Sk. Peniaze jej odovzdala vždy do ruky v hotovosti v prítomnosti

L. C.. Nič z toho nevybavila a peniaze nevrátila. Raz im obžalovaná požičala na nájomné sumu 7.500,- Sk, ktorú svedkyňa započítala ako splatenie časti dlhu obžalovanej voči nej.

Svedok L. C. potvrdil výpoveď poškodenej P. P. s tým, že obžalovaná sľúbila vybaviť štátnu dotáciu na bývanie, pričom si vyžiadala vstupný poplatok 20.000,- Sk, tieto peniaze si požičali od kamaráta L. H.. Neskôr obžalovaná žiadala ďalšie poplatky, na ktoré si P. P. zobrala pôžičku, z ktorej vyplatila L. H. a zvyšok dala obžalovanej. Celkovo jej dali sumu 50.000,- Sk - 60.000,- Sk. Keďže nič nevybavila, dožadovali sa vrátenia peňazí, vždy sa na niečo vyhovárala, napr. že dala omylom zlé číslo účtu, že peniaze vo výške 350.000,- Sk už sú na ceste, a pod.

Svedok L. H. uviedol, že P. P. a L. C. sú jeho kamaráti, v roku 2008 ho L. C. požiadala o pôžičku vo výške 20.000,- Sk, pričom mu povedala, že tieto peniaze potrebuje pre nejakú ženu, ktorá mu dokáže vybaviť peniaze na bývanie. Tieto peniaze mu svedok C. vrátil v priebehu mesiaca, dvoch. Svedok H. mal od P. P. a L. C. vedomosť, že spolu zložili niekomu asi 100 000,- Sk, aby im niečo vybavil, a on im nič nevybavil a peniaze nevrátil.

Z listinných dôkazov súd poukazuje na bločky (č.l. 157 - 158), vkladové lístky (č.l. 159), výpisy SMS (č.l. 161, 289), potvrdenie (č.l. 168).

Svedok Y. W., manžel obžalovanej, využil svoje právo a rovnako ako v prípravnom konaní odmietol vypovedať.

Skutkové zistenia a závery ohľadne spôsobu spáchania jednotlivých dieľčích skutkov si krajský súd v celom rozsahu osvojil a rovnako ako aj odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa.

V odôvodnení napadnutého rozsudku, týkajúceho sa výroku o vine, okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaná spáchala skutky takým konaním, ako je opísané vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam obžalovanej považuje krajský súd za potrebné uviesť, že nejde o novú doteraz neuplatnenú obhajobu obžalovanej, ale o už predtým v priebehu trestného stíhania opakované tvrdenia obžalovanej, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom vysporiadal už okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Z výpovedí celého radu poškodených ako aj svedkov jednoznačne vyplýva, že obžalovaná sa dopustila plánovitého podvodného konania proti sociálne zraniteľným poškodeným, ktorí sa nachádzali bez vlastného pričinenia v zložitej životnej situácii a boli ochotní pre obžalovanú, ktorá požadovala finančné čiastky na poplatky sa aj zadĺžiť, čím si zhoršila ich aj tak nepriaznivá sociálna situácia. Obžalovaná vopred vedela, že služby, ktoré ponúkala pre poškodených sú zbytočné, pretože od počiatku nemala žiadny úmysel pre poškodených nič urobiť. Motívom jej konania bol len vlastný prospech a to obohatiť sa na úkor jednotlivých poškodených, pretože sama sa nachádzala v situácii nedostatku finančných prostriedkov, keďže ako matka dvoch maloletých detí v čase spáchania skutku bola bez zamestnania a rovnako aj jej manžel, ktorý deklaroval dlhodobú nezamestnanosť. Za tohto stavu námietky obžalovanej v tom smere, že išlo len o pôžičky, resp. dohodu poškodených krivo ju obviniť za účelom získania finančných prostriedkov považoval odvolací súd za právne irelevantnú.

Krajský súd nezistil pochybenia ani vo výroku o treste v napadnutom rozsudku. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovanej, jej zavinenie, následok, pohánku, osobu, pomery a možnosti jej nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúcu okolnosť aj odvolací súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v

ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Vzhľadom na všetky spomínané právne relevantné skutočnosti, krajský súd považoval uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v takej výmere, ako ho uložil okresný súd, za potrebné a dostatočné na dosiahnutie účelu trestu, najmä z hľadiska jeho individuálnej prevencie (t.j. výchovy páchatela k riadnemu životu).

Obžalovaná R. W. pred spáchaním skutku nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, a preto podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. jej zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá zákonu.

Vzhľadom na to, že výrok o náhrade škody nebol odvolaním napadnutý, ponechal ho krajský súd nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.